имам главење невистата говде (не говори) до онова

време, докде не добие пролка, от свекърва си, от девер'та си и от кума си. В. 312. Грозделке мило мати-
чо, девет години съм те сукала, девет месеца да говеш
на свекър и на свекърва, на първо либе вънчано.
Д. 13.

Говежме на мъжк. — говов, е, о, — и (чеш) у говови.

гововица, жена на рога. — гововичин, а, о, — и (чеш)

Гова (стп) а онова що се рвиава вале дава молв,
по него си се казва гове. пк. 107. говз, вчо, трижи.
Говеж (чеш) мъжа, тъкмеж, главейе, свърливиле, армас.
во вторник говеж правилин Д. 65. подир мъжеря сле-
дува говеж. пк. 103–107.

Говеджарин (чеш) свати кончо да говзва: Ичко Бице Б.
старна не помнит прашата говеджари да искат
момците Ф. Ч. 12.

говеджик (чеш) пошре про говеджарин: Говеджици си
водит свирци. пк. 103–107.
Говéн, вна, о, — и (чеш) сговéн, чговéн; става, бива,
вилзи за в'работа, трипговéн, пристоин. ~~бивам вилс~~ до
говéн, а, о, — и (чеш) сговéн, мъжен, главен, стъ-
кмен, свършен, армасан, обрънчен. Ни бят ли се во три моти говени.
говеник (чеш) сговеник, главеник, армасеник.

Говенница (стп) сговенница, главенница, армасенца.

говенчка (стп) умн. от говенница: Бащата има го-
венчка, тои си моя говенчица. Фс. говз.
Говенчен, чна, о, — и (чеш) Кончо се вика говенче-
кът или на говенницата: ежко се забавури, че го-
венчкът отстава от своитв и се вгодим сле-
по в'говенчиштв си, тио мечовчит род скоро
разваля тенкъв говеж. Ч. 73.

Говенчество (стп) състояние тоа на говенчетв
тая изгубва закончи и права тоа момиче вто-
ро не се одвикава под закошът на говенче-
ството. Ч. 69.
Говенчкин, а, о, — и (чеш) кончо е на говен-
чв.
Говенчинки, а, о, — и (чеш) тоа що говенчки.
тва сиотчуки с'пръстен-а, с'пръстена го-
венчкия. Фс. говз.

Говина стоја" времено разстояние от 365 де-
на. Вовит удва година, до година мъжко двете. Ц.
Д. 43. Дълга е година, кратка е градинати. посл.
Дей година, т. е. дълг, голем. тая година, тая
кукатата: Тој ќе ми бе тая година. В. 63. тая
година вънчавй до година да кукуваш. Ч. 85.
тая година, идуната, без идуната! Имам една
ядно куриш, и тая каза тая година ще се ро-
дят много. Ч. 189. Нек година, тая година за кой-
то говорит: Прдкутих вичката го прими, кой-
то беше станала тая година. Х. І. 177. До годи-
на, подир година. До година в'тинкви. До годината
дој склочи година. Една година, ~~в~~ едного си. О-
ная година 1) глуп, 2) нея година. Години, в'въз-
раст, земнся сега години тв да ќе тој та-
кој тв. пс. 73. Тој е веќе на години. 2) врдме
сега на ся годинитв, каквито бјах. На млади годи-
ни, не стари години. Сега ќе ми стојим годи-
ни. в. годинишна.

ИНВ. № 201